

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS BESLUT (andra avdelningen)

den 22 januari 2015*

”Gemenskapsvarumärke — Tidsfrist för väckande av talan — Den tidpunkt då fristen börjar löpa — Delgivning per telefax av överklagandenämndens beslut — Mottagning av telefaxet — För sent inkommet överklagande — Avsaknad av force majeure eller oförutsebara omständigheter — Uppenbart att talan ska avvisas”

I mål T-488/13,

GEA Group AG, Düsseldorf (Tyskland), företrätt av advokaten J. Schneiders,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), inledningsvis företräd av A. Pohlmann, därefter av S. Hanne, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 21 mars 2013 (ärende R 935/2012-4) om en ansökan om registrering av ordkännetecknet engineering for a better world som gemenskapsvarumärke,

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden M.E. Martins Ribeiro samt domarna S. Gervasoni (referent) och L. Madise,

justitiesekreterare: E. Coulon,

med beaktande av ansökan som inkom till tribunalens kansli den 2 september 2013,

med beaktande av svarsinlagan som inkom till tribunalens kansli den 16 december 2013,

med beaktande av repliken som inkom till tribunalens kansli den 11 mars 2014,

med beaktande av dupliken som inkom till tribunalens kansli den 28 april 2014,

med beaktande av sökandens inlägga som inkom till tribunalens kansli den 11 september 2013,

* Rättegångsspråk: tyska.

med beaktande av att ingen av parterna en månad efter delgivningen av underrättelsen om att det skriftliga förfarandet avslutats hade inkommit med någon begäran om muntlig förhandling, och av att tribunalen således, på grundval av referentens rapport och med tillämpning av artikel 135a i tribunalens rättegångsregler, har beslutat att avgöra målet på handlingarna,

följande

Beslut

Bakgrund till tvisten

- 1 Sökanden, GEA Group AG, ingav den 6 september 2011 en ansökan till harmoniseringsbyrån i enlighet med rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1). Ansökan avsåg registrering av ordmärket engineering for a better world för varor och tjänster i klasserna 6, 7, 9, 11, 35, 37, 39, 41 och 42 enligt Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.
- 2 Granskaren avlog ansökan om registrering av det begärda varumärket i beslut av den 20 mars 2012 med stöd av artikel 7.1 b och 7.2 i förordning nr 207/2009.
- 3 Sökanden framställde den 15 maj 2012 ett överklagande hos harmoniseringsbyrån med stöd av artiklarna 58–64 i förordning nr 207/2009.
- 4 Genom beslut av den 21 mars 2013 (nedan kallat det angripna beslutet) avlog harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd överklagandet.
- 5 Sökanden delgavs det angripna beslutet per telefax den 25 mars 2013.
- 6 Sökanden, som inte kände till telefaxet, inkom den 13 juni 2013 med en kompletterande inlägga till harmoniseringsbyrån i överklagandeförfarandet vid överklagandenämnden.
- 7 Den 11 juli 2013 informerade harmoniseringsbyråns kansli sökanden om att fjärde överklagandenämnden hade avgjort överklagandet och att kansliet hade delgett sökanden det angripna beslutet per telefax den 25 mars 2013. Kansliet skickade över det angripna beslutet till sökanden på nytt, liksom sändningskvittot från telefaxen av den 25 mars 2013 med beteckningen ”ok”.

Parternas yrkanden

- 8 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
 - förklara att talan kan tas upp till sakprövning,
 - ogiltigförklara det angripna beslutet, och
 - förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.
- 9 Harmoniseringsbyrån har yrkat att tribunalen ska
 - avvisa eller, i andra hand, ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 10 Om det är uppenbart att talan inte kan upptas till sakprövning, kan tribunalen i enlighet med artikel 111 i tribunalens rättegångsregler fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling.
- 11 Tribunalen anser att handlingarna i föreliggande mål innehåller tillräckliga upplysningar och beslutar med tillämpning av artikel 111 i rättegångsreglerna att avgöra målet utan ytterligare behandling.
- 12 Harmoniseringsbyrån har gjort gällande att sökanden inte har iakttagit fristen för att väcka talan vid tribunalen, eftersom ansökan gavs in närmare tre månader efter utgången av den fristen.
- 13 Talan vid tribunalen ska i enlighet med artikel 65.5 i förordning nr 207/2009 väckas inom två månader från det att överklagandenämndens beslut delgavs.
- 14 Enligt regel 61.2 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1), i dess ändrade lydelse, får harmoniseringsbyrån delge handlingar per telefax. Alla beslut från harmoniseringsbyrån får delges per telefax (dom av den 19 april 2005, Success-Marketing/harmoniseringsbyrån – Chipita (PAN & CO), T-380/02 och T-128/03, REG, EU:T:2005:133, punkt 58) och följaktligen även beslut från överklagandenämnden.
- 15 I regel 65.1 i förordning nr 2868/95, med rubriken ”Delgivning genom telefax eller med hjälp av andra tekniska medel”, anges att ”[u]nderrättelse skall anses [ha] skett den dag då meddelandet mottogs av mottagarens telefax”. I regel 70.2 i förordning nr 2868/95, som avser ”Tidsfristernas längd” anges även att ”[d]å det steget i förfarandet är en delgivning skall den aktuella händelsen [då fristen börjar löpa] vara mottagandet av det dokument som delges, såvida inte annat anges”.
- 16 Eftersom inget annat anges i förevarande fall, börjar fristen för att väcka talan mot beslut från harmoniseringsbyrån som delgetts per telefax således att löpa från den dag telefaxet mottas.
- 17 I det nu aktuella målet har harmoniseringsbyrån bekräftat att den delgav det angripna beslutet per telefax den 25 mars 2013. GEA Group har i skrivelse av den 30 augusti 2013 vidgått att harmoniseringsbyråns kansli översände en kopia till bolaget på det sändningskvitto från telefaxen som avsåg delgivningen av det angripna beslutet och som hade beteckningen ”ok”. Bolaget har även vidgått att datasystemet hos dess ombud hade registrerat och sparat telefaxet av den 25 mars 2013. Bolaget har emellertid gjort gällande att dess ombud – på grund av ett tekniskt problem – inte blev underrättat om att ett telefax hade kommit in, och än mindre om dess innehåll, före den 11 juli 2013.
- 18 Detta kan däremot inte betyda att det telefax varigenom det angripna beslutet delgavs inte togs emot av sökandens ombud den 25 mars 2013 eller att fristen för att väcka talan följaktligen inte började löpa den dagen.
- 19 I rättspraxis görs det nämligen åtskillnad mellan att kommunicera en rättsakt med mottagaren, vilket krävs för en korrekt delgivning, och att mottagaren faktiskt tar del av rättsakten, vilket inte är nödvändigt för en korrekt delgivning. Det följer av samma rättspraxis att en giltig delgivning hos mottagaren inte förutsätter att den som enligt mottagarens interna ordning är behörig i saken faktiskt har tagit del av handlingen, eftersom ett beslut är korrekt delgivet när det har kommunicerats med mottagaren och mottagaren har möjlighet att ta del av det (dom av den 15 december 1994, Bayer/kommissionen, C-195/91 P, REG, EU:C:1994:412, punkt 20, se även dom av den 15 september 1998, European Night Services m.fl./kommissionen, T-374/94, T-375/94, T-384/94 och T-388/94, REG, EU:T:1998:198, punkt 76 och där angiven rättspraxis). Vid bedömningen av huruvida delgivningen är korrekt tas det således endast hänsyn till den yttre aspekten, det vill säga en

korrekt överföring till mottagaren, och inte den inre aspekten, som är knuten till mottagarenhetens interna organisation (se, för ett liknande resonemang, dom *European Night Services* m.fl./kommissionen, se ovan, EU:T:1998:198, punkt 79).

- 20 Härav följer att det endast är den externa aspekten av en delgivning som ska beaktas vid fastställandet av delgivningsdag, det vill säga att mottagaren formellt och korrekt tar emot delgivningen, oberoende av om någon person hos mottagaren faktiskt tagit emot och tagit del av handlingen. Denna bedömning strider inte mot det i rättspraxis uppställda kravet att mottagaren av en delgivning ska ha möjlighet att ta del av den delgivna handlingen. Det som avses är nämligen att den som delger en handling ska skapa förutsättningar för att mottagaren faktiskt tar del av handlingen, det vill säga en ansträngningsförpliktelse (motsvarande delgivningens externa aspekt) och inte en skyldighet för den att blanda sig i mottagarens interna organisation i syfte att säkerställa att mottagaren tar del av handlingen, det vill säga en resultatförpliktelse (motsvarande delgivningens interna aspekt) (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 november 1985, *Cockerill-Sambre*/kommissionen, 42/85, REG, EU:C:1985:471, punkt 11).
- 21 Tribunalen har sålunda funnit att det var tillräckligt att harmoniseringsbyrån utfärdade sändningskvitton för ett telefax som innehöll uppgifter som gav beviskraft åt dessa för att slå fast att mottagaren tagit emot nämnda telefax (se, för ett liknande resonemang, dom *PAN & CO*, punkt 14 ovan, EU:T:2005:133, punkterna 67, 68, 80, 81 och 85). En telefax är nämligen utformad så, att problem med överföring och även med mottagning anges med ett felmeddelande, varigenom avsändaren informeras om det exakta skälet till den misslyckade mottagningen, såsom det har kommunicerats av mottagarens telefax. I avsaknad av ett sådant meddelande om problem skapas ett meddelande om faktisk överföring. När det följaktligen inte finns något felmeddelande och det skapats ett sändningskvitto med beteckningen "ok", kan det antas att mottagaren har tagit emot det översända telefaxet. I förevarande fall har sökanden själv vidgått att det sändningskvitto som harmoniseringsbyrån tillsände den innehöll beteckningen "ok" och har angett att delgivningen av det angripna beslutet således skett i vederbörlig ordning. Sökanden har även vidgått att det telefax varigenom det angripna beslutet delgavs sökanden registrerades i datasystemet hos sökandens ombud den 25 mars 2013.
- 22 Om det enda sättet att visa att det omtvistade telefaxet tagits emot av sökandens ombud var att styrka att ombudet tagit del av detsamma, skulle det vidare vara omöjligt för harmoniseringsbyrån att visa att ett beslut faktiskt delgivits och vilket datum beslutet tagits emot av mottagaren, även om nämnda beslut delgivits mottagaren på ett korrekt sätt. Frågan om när fristen för väckande av talan mot beslut från harmoniseringsbyråns överklagandenämnd börjar löpa skulle bero av omständigheter som är slumpartade och oavhängiga av den omsorg med vilken harmoniseringsbyrån delgivit beslutet, trots att talfrikterna har införts just för att säkerställa rättssäkerheten (se nedan i punkt 26 angiven rättspraxis).
- 23 Av detta följer att tvåmånadersfristen för att väcka talan mot det angripna beslutet, förlängd med tio dagar med hänsyn till avstånd i enlighet med artikel 102.2 i tribunalens rättegångsregler, började löpa dagen efter det att det omtvistade telefaxet togs emot, det vill säga den 26 mars 2013. Fristen löpte således ut den 4 juni 2013.
- 24 Ansökan, som gavs in den 2 september 2013, kom således in för sent.
- 25 Det finns emellertid anledning att pröva – såsom sökanden har gjort gällande – om den omständigheten att dess telefax inte fungerade kan utgöra en oförutsebar omständighet eller *force majeure* som gör det möjligt för tribunalen att, med stöd av artikel 45 andra stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, som är tillämplig på förfarandet vid tribunalen genom artikel 53 i stadgan, anse att preklusion inte har inträtt.

- 26 Enligt fast rättspraxis utgör talefristerna tvingande rätt och är inte underkastade parternas eller domstolens rådighet (se dom av den 11 november 2010, Transportes Evaristo Molina/kommissionen, C-36/09 P, EU:C:2010:670, punkt 33 och där angiven rättspraxis, dom av den 15 mars 1995, COBRECAF m.fl./kommissionen, T-514/93, REG, EU:T:1995:49, punkt 40). Det följer av kravet på rättssäkerhet och av nödvändigheten av att undvika diskriminering och godtycklig behandling i rättskipningen att förfaranderegler ska tillämpas strikt. I enlighet med artikel 45 andra stycket i domstolens stadga kan det göras undantag från förfarandefristerna endast under extraordinära omständigheter, nämligen vid oförutsebara omständigheter eller force majeure (dom av den 22 september 2011, Bell & Ross/harmoniseringsbyrån, C-426/10 P, REU, EU:C:2011:612, punkt 43).
- 27 Domstolen har slagit fast att begreppen force majeure och oförutsebara omständigheter innefattar ett objektivt rekvisit som hänför sig till onormala omständigheter som ligger utanför sökandens kontroll och ett subjektivt rekvisit avseende sökandens skyldighet att vidta lämpliga åtgärder för att skydda sig mot följderna av den onormala händelsen, utan att för den skull göra överdrivna uppoffringar. Sökanden ska, särskilt, noga övervaka hur det inledda förfarandet fortskrider och, bland annat, bemöda sig om att omsorgsfullt iaktta föreskrivna frister (dom Bayer/kommissionen, punkt 19 ovan, EU:C:1994:412, punkt 32). Begreppet force majeure är därför inte tillämpligt på en situation då en omsorgsfull och aktsam person objektivt sett hade kunnat undvika att en talefrist löpte ut (dom av den 12 juli 1984, Ferriera Valsabbia/kommissionen, 209/83, REG, EU:C:1984:274, punkt 22, och beslut av den 18 januari 2005, Zuazaga Meabe/harmoniseringsbyrån, C-325/03 P, REG, EU:C:2005:28, punkt 25).
- 28 Det finns således anledning att pröva om sökanden har uppfyllt sin skyldighet (se beslut av den 12 december 2011, AO/kommissionen, T-365/11 P, REUFP, EU:T:2011:727, punkt 33 och där angiven rättspraxis) att visa att det i förevarande fall förelåg oförutsebara omständigheter eller force majeure som hindrade sökanden från att iaktta talefristen.
- 29 I detta syfte ska det inledningsvis slås fast att det sakkunnigutlåtande som sökanden bilagt sin replik får beaktas i målet.
- 30 Enligt rättspraxis avser förbudet enligt artikel 48.1 i rättegångsreglerna mot att i ett för sent skede åberopa bevisning inte åberopande av bevisning i ett yttrande över en invändning om rättegångshinder. Möjligheten att åberopa ny bevisning i yttranden över en invändning om rättegångshinder ska anses ingå i sökandens rätt att bemöta motpartens argument i dess invändning om rättegångshinder, eftersom det inte finns processregler som kräver att sökanden redan i ansökan ska ge in bevisning till stöd för att dess talan kan prövas i sak (beslut av den 15 maj 2013, Post Invest Europe/kommissionen, T-413/12, EU:T:2013:246, punkt 21, se även, för ett liknande resonemang, dom av den 12 december 2006, Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid och Federación Catalana de Estaciones de Servicio/kommissionen, T-95/03, REG, EU:T:2006:385, punkt 50). Denna rättspraxis ska tillämpas i förevarande fall, där sökanden i bilagan till repliken, som enbart rör frågan om talan kan prövas i sak, ger in ny bevisning för att bemöta påståenden som finns i harmoniseringsbyråns svarsinlägga om att talan ska avvisas.
- 31 De uppgifter som framgår av det sakkunnigutlåtande som är bilagt repliken och alla övriga uppgifter och argument som sökanden har lagt fram visar emellertid inte att det i förevarande fall förelåg oförutsebara omständigheter eller force majeure.
- 32 Vad avser den objektiva delen i oförutsebara omständigheter eller force majeure, utgör det förhållandet att telefaxen hos sökandens ombud inte fungerade inte en "omständighet som ligger utanför [ombudets] kontroll" även om det utgör en "onormal omständighet" enligt ovannämnd rättspraxis.
- 33 Den aktuella apparaten är ett internt hjälpmedel på den advokatbyrå som företräder sökanden för vilket den ensamt har ansvaret, på samma sätt som den ansvarar för sina anställda. Enligt fast rättspraxis anses överföringsproblem inom ett företag inte utgöra oförutsebara händelser eller force

majeure (dom Cockerill-Sambre/kommissionen, punkt 20 ovan, EU:C:1985:471, punkt 12, se även beslut av den 28 april 2008, PubliCare Marketing Communications/harmoniseringsbyrå (Publicare), T-358/07, EU:T:2008:130, punkterna 17 och 18 och där angiven rättspraxis). Det har även slagits fast att ett fel som kan tillskrivas en utomstående som är befullmäktigad av en advokatbyrå att företa handlingar som faller under byråns ansvar inte kan anses utgöra en omständighet som ligger utanför den av advokatbyråns företrädare sökandens kontroll (dom Bell & Ross/harmoniseringsbyrå, punkt 26 ovan, EU:C:2011:612, punkt 50, och beslut AO/kommissionen, punkt 28 ovan, EU:T:2011:727, punkterna 37 och 40). Även om den advokatbyrå som företräder sökanden i förevarande fall hade anlitat ett externt företag – vilket inte är fallet här – för att sköta byråns datautrustning och telefax, hade således ett fel på denna utrustning inte ansetts utgöra en extern omständighet i förhållande till advokatbyrå.

- 34 Påståendet om att det var första gången det aktuella problemet uppstod och att det därför inte kunde förutses gör det inte till en extern omständighet i förhållande till sökandens ombud. Oförutsebarheten kan på sin höjd ha betydelse för bedömningen av huruvida det var möjligt för den berörda parten att undvika ett sådant problem med telefaxen, och därmed ha betydelse i analysen av det subjektiva rekvisitet för oförutsebara omständigheter eller force majeure.
- 35 Vad närmare gäller det subjektiva rekvisitet för oförutsebara omständigheter eller force majeure, är inte heller detta uppfyllt i förevarande fall. Sökandens ombud har inte vidtagit alla rimliga åtgärder för att iaktta talefristen och att i förevarande fall se till att telefaxen fungerade problemfritt.
- 36 Det framgår nämligen av det sakkunnigutlåtande som bilagts repliken att elarbeten som gav upphov till ström- och nätavbrott hade pågått under mars 2013. Det framgår vidare av utlåtandet att det skapas flera mappar i datasystemet hos den advokatbyrå som företräder sökanden när ett telefax tas emot, varav endast några är tillgängliga för de anställda som ansvarar för att ta emot telefax, medan de andra är tillgängliga enbart för it-personalen på advokatbyrå. En sådan tillgång gjorde det för övrigt möjligt för den ansvarige på it-avdelningen att finna spår efter det telefax med delgivningen av det angripna beslutet som harmoniseringsbyrå översände den 25 mars 2013. Det ska slutligen anges att sökandens ombud är verksam vid en stor advokatbyrå som är inriktad på immaterialrätt, som just har till uppgift att ta emot handlingar till sina huvudmän från bland annat harmoniseringsbyrå. Enligt sakkunnigutlåtandet tar advokatbyrå emot mellan tio och femton telefax per dag.
- 37 Mot denna bakgrund borde den advokatbyrå som företräder sökanden inte bara ha kontrollerat att det inte fanns störningar i mottagningen av telefax till följd av pågående elarbeten, utan den kunde även utan överdrivna uppoffringar utföra sådana kontroller av huruvida de telefax som registrerats i servern överensstämde med dem som överförts till inkorgen. Sökandens ombud har emellertid själv vidgått att man inte utförde någon sådan kontroll på den grunden att det aktuella problemet inte uppkommit tidigare.
- 38 Härav följer att det inte föreligger oförutsebara omständigheter eller force majeure i förevarande fall, eftersom en omsorgsfull och aktsam person objektivt sett hade kunnat undvika att talefristen löpte ut.
- 39 Det är följaktligen uppenbart att förevarande talan inte kan prövas i sak.

Rättegångskostnader

- 40 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 41 Harmoniseringsbyrå har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet ska yrkandet bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Talan avvisas.**
- 2) **GEA Group AG ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Luxemburg den 22 januari 2015.

Justitiesekreterare
E. Coulon

Ordförande
M. E. Martins Ribeiro